

Ενάντια στους εργοδοτικούς εκβιασμούς, τη σεξιστική βία, τις γυναικοκτονίες, τους βιασμούς

ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΣΕ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ-ΕΕ-ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Κίνηση Πόλης

ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ, ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ, ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΠΟΤΕ ΚΑΜΙΑ ΜΟΝΗ!

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ ΤΡΙΤΗ 8 ΜΑΡΤΗ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ:

- 13.00 Φεμινιστική απεργία, συγκέντρωση και πορεία
- 18.00 Συγκέντρωση και πορεία.

165 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ 8 ΜΑΡΤΗ ΤΟΥ 1857 και η 8η Μάρτη αποτελεί ημέρα σύμβολο αγώνα και διεκδίκησης ενάντια στην έμφυλη καταπίεση κάθε μορφής.

Ήταν 8 Μάρτη του 1857, όταν οι εργάτριες στις βιοτεχνίες ενδυμάτων της Ν. Υόρκης διοργάνωσαν πικετοφορίες και πορείες, απαιτώντας καλύτερες συνθήκες εργασίας, ωράριο 10 ωρών και δικαιώματα για τις γυναίκες. Οι διαδηλώσεις αυτές πνίγηκαν στο αίμα από τις δυνάμεις καταστολής της εποχής, αλλά αποτέλεσαν σταθμό στην πάλη των εργατριών γυναικών σε ολόκληρο τον κόσμο. Οι εργάτριες σήκωσαν το ανάστημά τους απέναντι στην εργοδοσία και το κράτος της, δεν φοβήθηκαν να βγουν πάλι στους δρόμους. Το γεγονός αυτό αποτέλεσε την αφορμή να καθιερωθεί η 8 Μάρτη ημέρα μνήμης και αγώνα για το γυναικείο ζήτημα και το φεμινιστικό κίνημα.

165 χρόνια από τις 8 Μάρτη του 1857, εν έτη 2022 οι βιασμοί, οι γυναικοκτονίες, οι παρενοχλήσεις, οι έντονες διακρίσεις στην πρόσβαση και τη θέση στην εργασία, στην παιδεία και αλλού, δεν μπορούν να αποκρυφθούν, παρ' όλη την αγωνιώδη προσπάθεια των καπιταλιστικών κρατών να τα «κουκουλώσουν».

Η φετινή 8 η Μάρτη έρχεται να σφραγίσει, μια περίοδο που τα περιστατικά έμφυλης βίας, των

γυναικοκτονιών, των βιασμών και των κακοποιήσεων έχουν γίνει κανονικότητα, επιβεβαιώνοντας πως οι γυναίκες και τα ΛΟΑΤΚΙ+ υποκειμένα ως τα πιο ευάλωτα κομμάτια της εργατικής τάξης μαζί με τις μετανάστριες, έχουν να αντιμετωπίσουν την όξυνση της εργασιακής τους εκμετάλλευσης και της έμφυλης καταπίεσης. Η άνιση πρόσβαση στην εργασία, η ανεργία και η επισφάλεια επισφραγίζεται από χαμηλότερους μισθούς, λιγότερα δικαιώματα, οι γυναικοκτονίες, σπάνε κάθε χρόνο αρνητικά ρεκόρ, οι ομαδικοί βιασμοί και οι κακοποιήσεις δεν είναι «σκληρά εγκλήματα πάθους» αλλά έκφανση της καθημερινής επίθεσης! Η σιωπή όμως, «σπάει», ο φόβος αλλάζει στρατόπεδο, οι αγώνες των γυναικών εντός και εκτός Ελλάδας, εντός και εκτός χώρου εργασίας μαζί και με το εργατικό κίνημα στέλνουν μήνυμα πως καμία και κανένα δεν είναι μόνο απέναντι στην έμφυλη βία, την εκμετάλλευση και τις πατριαρχικές συμπεριφορές.

Ταυτόχρονα, η πανδημία και η κυβερνητική διαχείριση με τα συνεχόμενα λοκνταουν στον ελεύθερο χρόνο και τις εντεινόμενες απαγορεύσεις και περιστολές σε δικαιώματα και ελευθερίες, έφερε τις γυναίκες και τα ΛΟΑΤΚΙΑ+ άτομα της εργατικής τάξης σε ακόμη πιο δεινή θέση. Η τηλεργασία ενοποίησε τον χώρο του σπιτιού με τον χώρο της δουλειάς διαμορφώνοντας μια συνθήκη διαρκούς καταπίεσης. Οι εργαζόμενες μητέρες επιφορτίστηκαν με όλα τα βάρη που απαιτούσαν οι νέες συνθήκες, ενώ η δυνατότητα για γονική άδεια ήταν συνεχώς υπό διαπραγμάτευση και αντικείμενο διεκδίκησης προς την εργοδοσία, ενώ όσες εργάζονται με ελαστικούς όρους ήταν σε ακόμα δυσμενέστερη θέση. Με την αναγκαστική παραμονή στο σπίτι αυξήθηκαν ραγδαία οι σεξιστικές, ομοφοβικές κακοποιήσεις, ενώ το βάρος της φροντίδας των αρρώστων, των παιδιών έπεσε κυρίως στις γυναίκες.

Καταδικάζουμε την πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ , των προηγούμενων κυβερνήσεων, του κεφαλαίου και της Ε.Ε.

Η ασκούμενη πολιτική εντείνει την έμφυλη καταπίεση και χτυπά τα δικαιώματα στα πιο καταπιεζόμενα κομμάτια της εργατικής τάξης, τις μετανάστριες και τα ΛΟΑΤΚΙΑ+ άτομα, μέσα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και τις προσφυγικές φυλακές με καταγγελίες για βιασμούς και κυκλώματα trafficking που δρουν ανενόχλητα ακριβώς πάνω στο ρατσιστικό πλαίσιο της Ευρώπης- Φρούριο που έχουν διαμορφώσει οι προηγούμενες κυβερνήσεις, με τις ευλογίες της Ε.Ε και της Frontex.

Η κουλτούρα της σιωπής, της ντροπής, της ενοχής, του στιγματισμού, του φόβου (απόλυση, καταστροφή καριέρας, απειλή ζωής) ή αλλιώς η κουλτούρα του βιασμού, αποθαρρύνουν έντονα τις επιζώσες από το να μιλήσουν. Πόσο μάλλον όταν οι εξαρτημένες σχέσεις μισθωτής εργασίας στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα βασίζονται και αναπαράγονται μέσω του οικονομικού και εργοδοτικό εκφοβισμού. Οι κεντρικές και τοπικές αρχές έχουν δολοφονική ευθύνη που δεν προχωρούν άμεσα στη νομική θέσπιση του όρου «γυναικοκτονία» και στην δημιουργία και ενίσχυση τοπικών δομών φροντίδας, πρόνοιας και προστασίας κακοποιημένων γυναικών και ΛΟΑΤΚΙΑ+ ατόμων.

Όσον αφορά στον Δήμο της Αθήνας, απαιτούμε:

- πλήρη κάλυψη των αναγκών σε παιδικούς σταθμούς, σε δομές υποστήριξης κακοποιημένων γυναικών και φροντίδας ηλικιωμένων με προσλήψεις εργαζομένων και στέγαση σε κατάλληλα κτήρια.
- Στηρίζουμε το αίτημα των γυναικείων φεμινιστικών οργανώσεων για ένα «σπίτι των γυναικών» στην Αθήνα μέσα από τη λειτουργία του οποίου θα δυναμώσει το κίνημα και θα δημιουργηθεί ένα δίκτυο επικοινωνίας και τόπος συνάντησης με τις γυναίκες από τις γειτονιές της Αθήνας

Χαιρετίζουμε τις γυναίκες και τις θηλυκότητες που οραματίζονται και παλεύουν για την ανατροπή της παρούσας άθλιας κατάστασης, που φάχνουν το δρόμο της εργατικής χειραφέτησης ενάντια στον καπιταλισμό που γεννά καταπίεση, φτώχεια, πολέμους και της οικοδόμησης μιας κοινωνίας της ελευθερίας, της ισότητας, της δικαιοσύνης, της απελευθέρωσης από τα δεσμά της εκμετάλλευσης και

του κέρδους.

Διεκδικούμε:

-Να καταργηθεί ο αντεργατικός νόμος Χατζηδάκη. Ίση αμοιβή για ίση εργασία. Ίσα δικαιώματα για όλες/ους. Όχι στις μισθολογικές διακρίσεις σε βάρος των γυναικών. Συλλογικές συμβάσεις εργασίας, αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις. Μόνιμη και σταθερή εργασία για όλες και όλους με πλήρη ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα, 6ωρο -5ήμερο 30ωρο (ή 7ωρο 5νθημερο 35ωρο).

-Καμία απόλυση εγκύου. Απαγόρευση των απολύσεων συνολικά. Πλήρη προστασία της μητρότητας. Άδειες επιμέλειας και φροντίδας των παιδιών και για τους δύο γονείς, επιδόματα για όλες τις οικογένειες που δεν μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες τους. Πλήρη προστασία και κατοχύρωση των δικαιωμάτων των εργαζόμενων μητέρων με Δελτίο Παροχής Υπηρεσιών (άδειες, επιδόματα κ.ά.). Επίδομα γέννας σε όλες τις γυναίκες ντόπιες και μετανάστριες χωρίς αποκλεισμούς.

-Γονικές άδειες και για τους δύο γονείς για φροντίδα παιδιών που νοσούν με κορονοϊό. Δημόσιες και δωρεάν υπηρεσίες κοινωνικής φροντίδας (γηροκομεία, παιδικοί σταθμοί, πρωτοβάθμια περίθαλψη).

- Αύξηση των δημόσιων δαπανών για την Υγεία. Ενιαίο, καθολικό αποκλειστικά Δημόσιο και Δωρεάν σύγχρονο σύστημα Υγείας- Πρόνοιας. Αποφασιστική ενίσχυση της Πρωτοβάθμιας Περίθαλψης Υγείας. Πλήρη δημόσια και δωρεάν ιατροφαρμακευτική κάλυψη. **Κάλυψη όλων των εξόδων προγεννητικού ελέγχου, ιατρικής υποβοηθούμενης αναπαραγωγής και τοκετού από το κράτος.**

-Όχι στη μονιμοποίηση της τηλεργασίας που πλήττει περισσότερο τις εργαζόμενες γυναίκες.

-Καμία ανοχή στην κουλτούρα του βιασμού, στις παρενοχλήσεις, στις διακρίσεις λόγω φύλου και σεξουαλικότητας στους χώρους δουλειάς. Να προβλεφθούν στις συλλογικές συμβάσεις διατάξεις για την προστασία των εργαζομένων από την σεξουαλική παρενόχληση και την κακοποίηση. Μισθοί υπερημερίας όταν εξαναγκάζεται μία γυναίκα να φύγει από τη δουλειά λόγω παρενόχλησης από τον εργοδότη. **Άμεση δικαίωση σε περιστατικά σεξιστικών, εργοδοτικών αυθαιρεσιών, ηθικής και ψυχολογικής παρενόχλησης (mobbing) στους εργασιακούς χώρους.**

-Προστασία στο δικαίωμα της αυτοδιάθεσης του σώματος. Καμία απαγόρευση ή περιορισμός των εκτρώσεων. Δημόσιες, δωρεάν ασφαλείς εκτρώσεις για όλες όσες το επιθυμούν.

-Να δημιουργηθούν ιατροδικαστικά κέντρα σε κάθε νομό, να αναγνωριστεί νομικά ο όρος «γυναικοκτονία». Δημόσια και δωρεάν ιατρική, ψυχολογική, νομική υποστήριξη των επιζώντων βίας λόγω φύλου και σεξουαλικότητας. Οικονομική στήριξη των επιζώντων.

-Κατάργηση του αντιδραστικού νομοσχεδίου Τσιάρα για την υποχρεωτική συνεπιμέλεια. Προστασία μητέρας-παιδιού από την κακοποίηση.

-Πλήρη δικαιώματα για τους/τις μετανάστες/ριες σε μετακίνηση, άσυλο, υγεία, παιδεία, στέγη, εργασία. Προστασία των προσφυγόπουλων. Να κλείσουν άμεσα τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και να μεταφερθούν οι πρόσφυγ(ισσ)ες σε κατοικίες μέσα στον αστικό ιστό με πλήρη υγειονομική και ψυχολογική υποστήριξη.

Γραφεία Αιόλου 47, 3ος όρ., τηλ. 2103248892

Δημοτικός σύμβουλος: Κεφαλληνός Παναγιώτης

Ομάδα συλλογικής εκπροσώπησης:

Ρέππα Ντίνα, Ρίζος Μιχάλης, Μάτσα Κατερίνα,

Παπαχριστούδη Ματίνα, Σιαπάτης Αποστόλης, Μένου Κική